

“அபவர்கம் ஸாந்த: க்ரூல்யயம் ஸர்வ விப்ரயோக:” ஸாந்தம் என்பது ஒரு ப்ரயோகமும் இல்லாதது. எந்த வித எதுவும் இல்லாதது. ஸாமன்யமான ப்ரயோகம்னா விவகாரமா இருக்கது, விஷுஷேமான ப்ரயோகம்னா ஒரு ப்ரயோஜனம் இல்லணை அர்த்தம். ப்ரயோகம் என்பது விப்ரயோகம், ஸப்ரயோகம் என்று உள்ளது. எந்த ப்ரயோகம் இல்லணை எந்த கர்மாவும் இல்லணை ப்ரூர்ள்.

“ஸர்வோ வரமோ அபவர்க: பகுவஜா க்ரூஸ்ஷம் கோரம் பாபகம் லுப்யதே” எல்லாமே ரதெ இல்லணை அர்த்தம். எந்த விதமான பாபத்துக்கும் ப்ராய்ஷிதம் என்பது உள்ளது. “ஸமவன் வதோனா பஜன, யஜ்ஞம் தானம் தபஸா அனஷுகனே” என்றால் வதேத்த திரும்பி திரும்பி ச்ரூலறது, யஜ்ஞம் பன்றது, தானம் பன்றது எப்பவாமே தவிர்க்க முடியாதது.

கோரமான பாபங்களுக்கு விபரீதமான பலன் உண்டு. க்ரூஸ்ஷம் என்பது அதி பயங்கரமான விரதம், ஸந்நியாசிகள் மட்டும் தான் இருக்க முடியும். யஜ்ஞம் அனாவிஷயமானது இல்லை. “கதம் புத்திமான் ஸர்வா துக்கோ ஷதேம்” எல்லா துக்கமும் புத்திமான் தான் ப்ரூக்கபிகின்றனர். “புத்திமான் ஸர்வ துக்க ஸம்விது அபவர்கம் ந ரோஜயது ” ஸர்வ

துக்கத்தையும் தோக்கடித்து புத்திமான இருக்கின்றவர் ஸகல விதமான பாபங்களையும் பதோக்கடித்து மதோக்ஷம் அடகைின்றனர். புத்திமான இருக்குறது தான் அபவர்கம். அவா என்ன விரும்புவா ஸகல விரும்பும் ஸம்யதோகிதமா இருக்கனும் தான். எல்லாருமே மதோக்ஷம் தான் விரும்புவா, துக்கத்த விரும்பமாட்டார். “நர்மதே யதெ” எல்லாருக்கும் கஷ்டமா இருக்குறது எது, ரதோஜகமா தான் இருப்பா அரதோஜகமா இருக்க மாட்டா. ரதோஜகமா என்றால் பிடித்தமான என்று அர்த்தம்.

எல்லாருக்கும் பிடித்தது அபவர்கம், மதோக்ஷம் என்பது ஸர்வ விதமான பாவங்களும் அழியுறது. எந்த விதமான ததோஷம் இல்லணை அர்த்தம். ஆனந்தம் வணேட்டாம்னு யாருமே சதொல்ல மாட்டா. ஸுகத்துக்கு எல்லயை இல்லை. பரோனந்தத்தை விட வறே மதோக்ஷம் இல்லை. ஸகலத்துக்கும் துக்கமே இல்லை என்றால் அதைவிட ஆனந்தம் வறேல்லை. ப்ராய்ஷிதம் என்பது கதூட அழிந்ததுக்கு அப்புறம் தான்.

ஸ்ருதி ஸம்ருதி என்பது தளெிவு படுதீண்டாலே ப்ராமன்யத்துக்கு அப்பார்ப்பட்டது. ஞாய ஸாஸ்திரம் எப்படி இருக்கு அந்தந்த ரூபத்துக்கு ஏதமாதிரி தளெிவுபடுத்தினா அதுவே பாக்கியம் தான்.

ஸர்வாத்மா துக்கத்த விடுவிக்கிறது த்ருஷ்டந்தம்னு சொல்றோம். ஆக
அபவர்கம் என்றால் ரோஜதி.

தது புத்தி நிர்தவ்யம் இந்த்ரிய வ்ருத்திலாம் மனசுல, மனசு ப்ரானந்லே,
ப்ரானன் தஜேஸ்வ, தஜே பரதவேதானு சொல்றோம். ஜீவன்
பரம்மாத்தமால லயிகிறது.

“தது யதா மதுவித ஸ்ம்ருத்தா அன்னமனாதயேம் இதி ஏவம் ஸுகம்
துக்கானுஸ்ப்தம் அஹம் அனாதயேம்” துக்கத்த சம்பந்தப்பட்டுருக்குனு
சொன்ன அது மோக்ஷம் இல்ல, அத விட்டுடனும். சம்பந்தம்
இல்லனா அது எடுத்துக்கனும் அதுதான் மோக்ஷம். ஸாஸ்திரத்தில்
எது பரிஸுத்தம், கோரம், பாபகம், க்ருஷ்டம், ஸாம்ப்ராயநாதி,
லுப்யதனோல ஹ்ருதயம் ஸுதமாகிறதோ, ஜீவனுக்கு முக்தினு
இருக்கு.

“ம்ருத்ஸ்ய அனுமான ஸுக்த ப்ரமானாநி” ம்ருத்ஸ்யம் அனுமானம்,
ஊமானம் இருப்பது ப்ரமானம். “த்ருதா ச அஸ்ய ஸாஸ்த்ரஸ்ய ப்ரவ்ருத்தி”
ஞாய ஸாஸ்திரத்துக்கு மூன்று விதத்தில் ப்ரவ்ருத்தி. ப்ரவ்ருத்தி என்பது
தோஷம் நிவர்த்தி என்பது அறிவு. “த்ரவிதாஸ்ஸஸ்ய ப்ரவ்ருத்தி
உத்யஸு லக்ஷணம் பரிக்ஷாததே ம்ருத்” மூன்று விதமான ப்ரவ்ருத்தி

என்ன உத்யஸேம், லக்ஷ்ணம், பரிக்ஷம். உத்யஸேம் என்றால் என்ன
எதுக்கூ, லக்ஷ்ணம் என்றால் கம்பு கூறி பார்த்து, பரிக்ஷம் என்றால்
பரிக்ஷம் நடத்திகிறது.

“உத்யஸே லக்ஷ்ணம் பரிக்ஷாததே தத்ரா நாமப்ரத்யதே ததாத்ர மாத்ரஸ்ய
அவிதான உத்தஷேம்” பெயரினால் பதார்த்தத்த தரெரிஞ்சுகிரது.

“பதார்த்தமாத்ர அபிதஸ்ய” பதம் அர்த்தம் பதார்த்தம். பதம் சொன்னா என்ன
வ்யாக்றம் என்றால் என்ன பதம் புலி. பதார்த்தமாத்திரத்தினால் பதத்தினில்
உள்ள அர்த்தத்தை உணர்வது. நாமம் என்றால் படம் என்ற பதம்
தரெரிஞ்சுடது.

“தத்ரா உத்திஸ்டஸ்ய தத்வ வ்யக்சதேவோ தர்ம: லக்ஷ்ணம்” ஞாய
ஸாஸ்திரத்த உத்தஸேம் பண்ண தத்வம். தது என்றால் அது. தது தத்வம்
சொல்றா. இதுல ஏதத்வம் இருக்கு, அநித்யத்திலெ அநித்வம் இருக்கு,
ததுல தத்வம் இருக்கு. தத்வ வ்யக்சதேம் என்றால் தத்வத்தை
பிரித்துக்காட்டுவது. தத்வத்த பிரித்துக்காட்டுவது என்பது
அஸாதாரண லக்ஷ்ணம்.

“லக்ஷுதர்ஸ்ய யதா லக்ஷ்ணம் உபத்யதே நவதே ஸமாததே அதாரணம்
பரிக்ஷாத் ப்ராமாதே ஒவ்பாதகம்” யதா லக்ஷ்ணத்த ப்ராமாதத்தினால்

உணர்வது. “யதா ப்ரமானானோ ப்ரமஸ்யஸ்திதா உத்திஸ்டஸ்ய

லக்ஷ்ணம் வஜா விபாஹ வஜணம் யதா ஸலஸ்ய”